

Marinen. Ja, der er jo endog fortalt, at naar de en Gang kom til Roret, vilde Flaadens Udvikling være et Punkt af det Program, som vi aldrig have set noget andet Punkt af. Men hver Gang Spørgsmaalet bliver bragt frem her i sin mindste Skikkelse, nei! saa kunne de ikke være med af politiske Hensyn. Det er dem umuligt af den Grund. Gud bevare os, under andre Forhold skulde de saa gjerne! osv. Det ærede Medlem erkjendte fuldt ud, at det var meget ønskeligt, at Skibene havde en tilstrækkelig Officersbesætning; men som Sagerne nu stod, kunde han ikke være med til et Forslag derom. Hans sidste Argument er ikke nyt, det er kommet igjen saa tidt, at jeg maa tillade mig at berøre det. Det er hans Frygt for Provisoriet. Hvorledes det ærede Medlem ser Spøgelser ved høilys Dag fremgaar jo tydeligt af, at han har kunnet opgrave dette Udtryk „nødvendigt eller paatrængende nødvendigt“ — der staar vist forresten ikke paatrængende — og derunder finde et Embryo til et Provisorium. Herregud, naar et Forslag ikke er nødvendigt, er der vist ingen forstandig Minister, der forelægger det. Ja, naar de Herrer faae deres Ministre, tvivler jeg ikke om, at vi kunne faae mange Forslag, som ikke ere nødvendige. Det ærede Medlem bevægede mig dog særlig til at tage Ordet ved at fremhæve, at jeg havde sagt, at hvis det andet Thing ikke vilde vedtage Lovforslaget, ønskede jeg at konstatere, at her var Stemning for det i Landstinget — ogsaa dette skulde gjemme en provisorisk Bagtanke. Det er virkelig en uendelig Opfindsomhed, men det Giendommelige er, at de Herrer paa den anden Side have deres Styrke i Opfindsomhed, naar det gjælder om at finde Argumenter, hvorved de ville ødelægge det, som de selv erkjende er sundt og godt.

J. Pedersen: Til det ærede Medlem, der nu satte sig, skal jeg sige, at jeg tror ikke, at det er den rigtige Wei, i hvert Fald er det ikke den kloge Wei til, som han siger, at faae Venstre til at interessere sig for Flaader, den ved enhver Leilighed at sikkende paa Venstre over, at det Sættet har gjort, og det er heller ikke berettiget, thi der er gjort Meget. Naar det ærede Medlem sagde, at det kun var en stor Opfindsomhed hos mig, der maatte være Skyld i, at jeg kunde tillægge denne Udtalelse af ham en saadan Betydning, som jeg gjorde, saa vil jeg sige, at jeg forstaar egentlig ikke, hvad det ærede Medlem vilde opnaa ved at faae Landstinget til at udtale, at det interesserede sig for denne Sag. Det bliver dog virkelig Flaaden eller Søværnet ikke fæde af, at

Landstinget vil interessere sig for denne Sag. Og hvorfor skulde man fremme den hurtigt? Man ønskede den hurtig fremmet, for at det kunde komme til at foreligge klart, at Landstinget ikke vilde paatage sig Ansvaret for, at der ikke blev gjort Noget. Ja! naar det havde været i gamle Dage, vilde jeg ikke have lagt en saadan Betydning deri, som jeg gjorde, men jeg maa fremdeles fastholde, at der var al Anledning for mig til den Opfattelse, jeg udtalte. — Det glæder mig, at den ærede Minister sagde, at han ikke har haft nogenjomhelst Bagtanke ved Fremlæggelsen af Forslaget, og at han, naar han har brugt Ordet paatrængende nødvendigt, — det ærede Medlem sagde, at der stod kun nødvendigt, men det er ikke rigtigt — ikke havde tænkt videre derved; hvis det havde staaet i Lovforslaget, skulde han gjerne have strøget det, men nu kan han ikke, da det staar i Motiverne. Naa! man bliver saa øvet i Brugen af den Slags Udtryk, at jeg kan forstaa, at de smutte ind ogsaa paa den Slags Steder, hvor de helst maatte være ude. Men jeg skal dog sige til den ærede Minister, at dersom han bestemt vil love os, at hvis dette Forslag ikke bliver vedtaget i Folkethinget, bliver heller ikke det eller Noget af det til Lov paa den nye Maade, hvorpaa man ellers laver Love, saa skal jeg afholde mig fra at stemme imod dette Forslags Fremme.

Marineministeren (Ravn): Jeg kunde meget godt give et saadant Løfte, men naar det Hele, som jeg derved opnaar, er, at det ærede Medlem vil afholde sig fra at stemme imod Forslaget, saa ser jeg mig ikke foranlediget til at give nogetjomhelst Løfte.

Carstensen: Det ærede Medlems Udtalelse mindede mig om et Udtryk, som Tjehnering fremkom med, det var: „Mistænksomhedens Opfindsomhed“.

J. Pedersen: Naar man er mistænksom fra den Side, hvortil jeg hører, saa viser Erfaringen, at man ikke er det uden Grund.

Da Ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Obergang til anden Behandling
vedtoges med 33 Stemmer mod 3.